

Arrest

nr. 219 615 van 9 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 14 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 juni 2018 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HERBOTS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 januari 2018, verklaart er zich op 5 februari 2018 vluchteling.

1.2. Op 14 mei 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 15 mei 2018 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Abo Korkas, Al Minya, Egypte, op 10 oktober 1982. U heeft de Egyptische nationaliteit en u bent orthodox christen.

U bent op 3 september 2007 getrouwd met M.C.K.F. (CG 18/11145B, OV. 8.535.093). Samen hebben jullie twee kinderen: K.C.I.R. (geboren op 21 maart 2013) en K.K.I.R. (geboren op 25 juni 2008).

Vanaf uw geboorte tot 2008 verbleef u in Abo Korkas, Al Minya. Tussen 2008 en uw vertrek naar België verbleef u zowel in Al Minya als in Hurghada, waar u een flat had. U pendelde tussen deze plaatsen wanneer u problemen kende en wanneer het vakantie was. Op beide plaatsen gaf u, net zoals uw vrouw, les in een christelijke school. U bent leraar Engels. Uw laatste werkdag was in december 2017 in Abo Korkas. U heeft Europa verschillende malen bezocht op vraag van de kerkgemeenschap. Van 21 augustus 2016 tot 14 september 2016 ging u naar Griekenland, u gaf les over Christus, o.a. aan (bekeerde) moslims. Van 5 juli 2017 tot 30 juli 2017 verbleef u om dezelfde reden in Duitsland. Samen met uw gezin kwam u tevens naar Europa op vakantie van 5 februari 2017 tot 12 februari 2017.

Uw vader was een welgesteld man, in Abo Korkas was hij eigenaar van een kleine en een grote winkel in bouwmaterialen. Jullie woonden op de verdieping boven de winkel, tot op heden woont uw moeder daar nog steeds. Uw vader had problemen met moslims uit de buurt. Uw vader verdween in mei 2008 en sinds die dag vernam u niets meer over hem. Later kwam u tot het besef dat M.A.K.E.A., een strikte moslim (Moslimbroeder) uit de straat, hiermee te maken had. Uw vader had immers een handgemeen met hem gehad en werd bedreigd door M.. U meent dat dit kwam omdat hij christen en welgesteld was en hij meermaals weigerde hem geld te geven. Het politieonderzoek naar uw vader leverde niets op en werd in 2010 afgesloten, een gegeven waar u mee akkoord was, zo stelt u. Op 18 december 2015 namen M. en zijn broer T. op basis van valse papieren en met geweld de winkel van uw vader in. In deze periode werden u en uw vrouw vaak beledigd omdat jullie christenen waren. In 2017, nadat u terugkeerde uit Duitsland, werd u valselyk beschuldigd van negatieve uittalingen over de islam. Deze beschuldiging werd ingediend door I.A. en Mo.H., die op hun beurt gestuurd werden door M. en zijn broer T.. Ze wilden wraak op u nemen omdat u les had gegeven over het christendom aan moslims. Van maandag 30 oktober 2017 tot donderdag 2 november 2017 werd u omwille hiervan opgesloten in het politiekantoor. Hierna en tot uw vertrek pendelden jullie tussen Abo Korkas en Hurghada. In november of december 2017 zag u M. met zijn vrouw en zoon in hun auto zitten in Hurghada en concludeerde u hieruit dat ze jullie schuilplaats in Hurghada gevonden hadden. U ging hierna terug naar Abo Korkas om uw familie en de familie van uw vrouw te groeten. De laatste week voor jullie vertrek, verbleven jullie in Hurghada.

Naar aanleiding van de beschuldiging, verlieten u en uw gezin Egypte op 27 januari 2018 met een visum naar België. Dezelfde dag kwamen jullie aan en op 5 februari 2018 dienden jullie je verzoek om internationale bescherming in.

U vernam intussen via uw Egyptische advocaat dat u op 15 februari veroordeeld bent tot een gevangenisstraf van zeven jaar als gevolg van de beschuldiging die tegen u werd ingediend. Bij terugkeer vreest u enerzijds deze gevangenisstraf, u vreest anderzijds vermoord te worden of u verplicht te moeten bekeren tot de islam.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de originele paspoorten van het hele gezin neer, een huwelijkscertificaat, geboortecertificaten van het hele gezin, politieverslagen naar aanleiding van de verdwijning van uw vader, medische rapporten naar aanleiding van de vechtpartij in 2015 en politieverslagen, politierapport over de beschuldiging tegen u aangaande godslastering, bevel om u te arresteren naar aanleiding van de godslastering, brief van Griekse kerk dat u daar was van 21/8/2016-14/09/2016, brief van kerk in Duitsland dat u daar was van 5/7/2017 tot 30/7/2017, brief van de evangelische kerk in Abo Korkas, brief van de The National Council for Human Rights, een CD van uw deelname aan de christelijke zanggroep en certificaten dat u en uw gezin gedoopt zijn. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geeft u aan dat u op 23 april 2018 een afschrift zal ontvangen van de veroordeling tot 7 jaar gevangenisstraf wegens godslastering. U stuurde op 25 april 2018 een kopie door van deze veroordeling en bracht op 3 mei 2018 het originele document hiervan binnen op het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. In dit licht dient evenwel opgemerkt te worden dat u verzocht om het interview in het Engels te laten doorgaan en dus met andere woorden, in afwezigheid van een tolk. Dit, aldus uw verklaringen, omwille van het delicate karakter van uw verzoek om internationale bescherming. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (CGVS) heeft hieraan, op basis van uw verzoek, gevolg gegeven.

Er dient te worden vastgesteld dat u na het persoonlijk onderhoud bij het CGVS er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U geeft aan dat u M. en T.A.K.E.A. en hun hele familie vreest omdat ze wraak op u willen nemen omdat u naar Europa ging om moslims les te geven over Christus (CGVS p.8, 9).

U geeft aan dat er een veroordeling tot zeven jaar gevangenisstraf tegen u werd uitgesproken omdat u slecht gesproken zou hebben over de islam. U geeft daarnaast ook aan dat de ideologie van de familie A.K.E.A. rechtvaardigt dat u gedood zal worden, u vreest bovendien dat ze u, indien u niet gedood zou worden, verplicht zullen doen bekeren tot de islam (CGVS p. 7-11). Evenwel heeft u niet kunnen overtuigen in de door u beweerde vrees, en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst wordt uw beweerde vrees ondermijnd door uw gedrag na uw vrijlating uit het politiekantoor op 2 november 2017. Het CGVS stelt vast dat er tussen uw vrijlating op 2 november 2017 en uw definitief vertrek op 27 januari 2018 een periode van om en bij drie maanden zit. U geeft aan dat u in deze periode zowel in Abo Korkas verbleef als in Hurghada, uw gewoonlijke verblijfplaatsen (CGVS p.3, 8-11, CGVS vrouw p.3). Met betrekking tot uw verblijfplaats Abo Korkas, dient het volgende opgemerkt te worden. U geeft aan dat u tijdens de periode na uw vrijlating aanwezig was bij uw moeder, die boven de winkel van uw vader verbleef die op 18 december 2015 onrechtmatig ingenomen werd door M. en T. (CGVS p.8, 10, CGVS vrouw p.6). Het CGVS vindt het ronduit ongeloofwaardig in kader van de door u beweerde vrees dat u zich nog op zo'n nabije afstand begeeft van uw vervolgers. Zo zegt u immers dat T. de hele tijd in de winkel verbleef (CGVS p.10). U geeft bovendien aan dat M. en T. in dezelfde straat wonen als waarin u woonde (CGVS p. 9). Indien er een dermate ernstige vrees zou bestaan ten aanzien van deze personen wordt er van u verwacht zich dan ook fysiek te distantiëren om problemen te vermijden en niet vrijwillig hun nabijheid op te zoeken, te meer daar deze personen geen onbekenden voor u waren, u reeds in het verleden met hen te maken kreeg en u hen er zelfs van verdacht uw vader te hebben vermoord (CGVS p.4). Bovendien stelt het CGVS vast dat er sinds uw vrijlating geen rechtstreekse bedreigingen meer hebben plaatsgevonden (CGVS p.10). U geeft enkel melding dat u zich in gevaar voelde (CGVS p.10). U gevraagd dit te verduidelijken, zegt u dat u hun stemmen in de winkel hoorde, dat dit de aanleiding was dat jullie naar Hurghada gingen (CGVS p.10). Het hoeft natuurlijk geen betoog dat deze door u beweerde gang van zaken ieder spoor van geloofwaardigheid ontbeert temeer u, en zoals reeds werd aangestipt, uw belagers tot moord in staat acht en er dan toch van kan worden uitgegaan dat u alles in het werk zou stellen hen te ontwijken en een meer veilige haven zou opzoeken.

Aangaande uw beweringen dat M. uw verblijfplaats in Hurghada pas einde 2017 had ontdekt (CGVS p.8, 10), hecht het CGVS evenmin geloof. U geeft aan dat u M. in een auto zag zitten en dat dit er tevens voor zorgde dat u zich niet meer veilig voelde in Hurghada (CGVS p.8, 10). Het hoeft niet te verwonderen dat uw bewering dat u M. in zijn auto zag zitten, zeer zwak is om ervan uit te gaan dat u effectief door hem in gevaar werd gebracht. Het gaat hier immers over een loutere hypothese. In dit kader dient ook het volgende opgemerkt te worden. U geeft aan "Abo Korkas is een kleine plaats, als iemand naar een plaats ging om te reizen, dan weet iedereen dat, alle burens en de mensen." (CGVS p.8,9). Daar u aangeeft dat u zich reeds sinds 2008 verplaatste tussen beide plaatsen in woelige periodes en dat u in Hurghada een flat had (CGVS p. 3, 10), wordt er door het CGVS van uitgegaan, in het licht van uw voorgaande bewering dat in Abo Korkas het doen en laten van iedereen gekend is, dat het niet onlogisch zou zijn dat uw verblijfplaats in Hurghada bekend was onder de inwoners van Abo Korkas en dus ook bij M. en diens familie. Deze vaststelling doet uw bewering dat M. pas in november of december 2017 uw verblijfplaats ontdekte (CGVS p.8, 10) dan ook teniet. Het feit dat u zich na de beschuldiging die u volgens uw beweringen met de dood kon bekopen, tussen Abo Korkas en Hurghada verplaatste, is niet verenigbaar met de door u beweerde vrees.

Bovendien zegt u dat uw laatste werkdag in december 2017 was in Abo Korkas (CGVS p.5). Uw vrouw zegt dat het mogelijk ook januari 2018 kon zijn (CGVS vrouw p.4). Uw vrouw geeft bovendien ook aan dat jullie tot en met de laatste zondag van jullie vertrek naar de kerk gingen (CGVS vrouw p.7). Hieruit blijkt dat jullie, na uw vrijlating op 2 november 2017, bleven deelnemen aan het dagelijkse leven, zowel in Abo Korkas als in Hurghada. Ook deze vaststelling is niet verenigbaar met de door u beweerde vrees. Indien u een dermate vrees heeft voor uw leven, kan er van uitgegaan worden dat u de nodige voorzichtigheid aan de dag legt en dat u zich zo min mogelijk op publieke plaatsen begeeft en zich discreet opstelt. Uw vrouw geeft weliswaar aan dat jullie in de vroege ochtend vertrokken en na jullie activiteiten zich direct begaven naar het huis van haar familie of dat van uw moeder (CGVS vrouw p.6), doch deze verklaring biedt geen afdoende verschooning voor jullie gedrag daar er vanuit kan worden gegaan dat, moesten M. en diens familie jullie effectief willen viseren, het voor hen geen al te groot probleem kon zijn jullie op te sporen en 'te raken'.

Daarnaast geeft u aan dat M. en T. zeer strikte moslims zijn en dat ze christenen haatten (CGVS p.4). U geeft aan dat hun familie zeer groot en sterk is en dat ze niet bang zijn van de overheid en de politie (CGVS p.4).

Het CGVS vindt het daarom weinig geloofwaardig dat ze via een omslachtige omweg, met name dat ze de beschuldiging lieten indienen door hun vrienden (CGVS p.8), u wensten te treffen en dit niet op een meer efficiënte en directe manier zouden hebben aangepakt. Als reden waarom M. en T. andere personen inschakelden om u te beschuldigen, zegt u "Als ze het zelf deden, dan kon de politie zien dat we reeds een probleem met hen hadden gehad in 2015. Ze gebruikten andere personen om te laten zien dat het een 'normale' beschuldiging was." (CGVS p.9). Het CGVS stelt hier ernstige vraagtekens bij daar u net stelde dat hun familie zeer groot en sterk was en dat ze bovendien niet bang zijn van de politie. Bovendien werd u gevraagd alles te vertellen over de twee personen die u beschuldigden. U zegt dat u hen niet kent, dat u enkel weet dat ze van Abo Korkas zijn (CGVS p. 8, 10). Ook dit ondermijnt de door u beweerde vrees. Er kan van u verwacht worden meer te weten en te vertellen over zij die de effectieve beschuldiging tegen u hebben ingediend. Deze beschuldiging had immers tot gevolg dat u vier dagen werd opgesloten en dat u uit Egypte diende te vluchten. Bovendien heeft deze beschuldiging ertoe geleid dat er een gevangenisstraf van zeven jaar boven uw hoofd hangt, alsook dat uw leven in gevaar is. Het hoeft niet te verwonderen dat het feit dat u niets weet te vertellen over hen uw geloofwaardigheid te niet doet, temeer daar het CGVS van oordeel is dat, gezien uw verklaringen dat Abo Korkas een kleine plaats is waar iedereen van elkaar op de hoogte is, u zich zonder grote moeite geïnformeerd zou kunnen hebben. Bovendien geeft u aan dat Abo Korkas heel bekend is voor christenhaat door de moslims en zegt u "Als ze ze (christenen) allemaal konden doden, dan zouden ze dat doen, vooral in Abo Korkas, het is heel bekend daarvoor." (CGVS p.9). U geeft aan dat M. en T. weet hadden van uw bezigheden in Europa omdat dit hen waarschijnlijk via via ter ore kwam, omdat uw vrienden hier weet van hadden alsook de kerkgemeenschap. Bovendien postte u foto's van uw bezoeken aan Griekenland en Duitsland. Hoewel u aangeeft dat u geen foto's postte waarop moslims te zien waren, vindt het CGVS het merkwaardig dat u openlijk en publiekelijk uitkomt voor uw christelijke diensten. Indien u een geloofwaardige vrees zou hebben ten overstaan van M. en T. en hun radicale familie, dan zou er van u verwacht kunnen worden enige voorzichtigheid aan de dag te leggen inzake uw activiteiten. Te meer daar u spreekt over een radicale wijk, waar er zoveel haat uitgaat naar christenen en u aangeeft reeds sinds de verdwijning van uw vader in 2008 problemen te hebben gekend met M. en T., radicale moslims in uw wijk. Zo zegt u immers, "De waarheid was dat M. mijn vader sloeg omdat hij een christen is." (CGVS p.4) en geven zowel u als uw vrouw aan dat jullie problemen met hen kenden doordat ze lelijke woorden tegen jullie riepen zoals 'ongelovige', en dat ook uw vrouw beledigd werd (CGVS p.8,9, CGVS vrouw p.5,6). Gezien deze door u geschetste context kan uw openheid in dezer dan ook totaal niet overtuigen.

Eveneens vindt het CGVS het ongeloofwaardig dat u zonder problemen via de luchthaven Egypte kon verlaten op legale wijze (CGVS p.6, CGVS vrouw p.4). In het kader van uw beschuldiging werd er immers een arrestatiebevel tegen u uitgeschreven en werd u reeds enkele dagen opgesloten (CGVS p.7,8). U gevraagd om welke reden ze u lieten gaan, zegt u "Dat is de wet. Dat ze personen waartegen een beschuldiging is, vier dagen naar de gevangenis laten gaan en daarna naar huis. Als ze hem willen, dan zullen ze hem nog een keer arresteren. Dat is de wet." (CGVS p.9). Zoals u aangeeft hing het risico boven uw hoofd dat u nog een keer gearresteerd ging worden. Het feit dat u niet gearresteerd werd en ze u de mogelijkheid lieten uw eventuele straf te ontlopen ondermijnt in zeer sterke mate andermaal de door u beweerde vrees. Het CGVS vindt het allerm minst geloofwaardig dat u zonder problemen op legale wijze Egypte kon verlaten, hoewel er een arrestatiebevel in uw hoofde werd uitgeschreven en u bovendien op een precair moment Egypte verliet, nl. een ruime twee weken vooraleer uw veroordeling tot zeven jaar gevangenisstraf werd uitgesproken. In dit kader dient nog opgemerkt dat ook de laksheid van M. en diens familie in dezer weinig geloofwaardig is daar er toch van uit kan worden gegaan dat ook zij alles in het werk zouden stellen dat u niet zou ontkomen. Gezien u zelf aangeeft dat het terroristen zijn, ze rijk zijn, ze betrokken zijn in de wapen- en drugshandel en de autoriteiten niet vrezen, kan het voor hen toch geen al te grote inspanningen hebben vereist u te laten observeren, moesten ze u effectief hebben willen viseren (CGVS p.4, 6).

Daarnaast vindt het CGVS uw beweerde vrees ook weinig geloofwaardig door het feit dat uw moeder tot op heden nog steeds op hetzelfde adres verblijft, met name boven de winkel die door M. en T. werd ingenomen (CGVS p.4, CGVS vrouw p.4). Wanneer u de vraag werd gesteld hoe het gaat met haar, zegt u zonder meer, "Het is OK. Ze is een oudere vrouw." (CGVS p.6). Uw vrouw geeft aan "Niet slecht, al is ze heel de tijd bezorgd dat ze naar boven zouden gaan" (CGVS vrouw p.4). Het hoeft niet te verwonderen dat de vaststelling dat uw moeder nog steeds boven de winkel woont waar uw vervolgers regelmatig aanwezig zijn, wederom in sterke mate de door u beweerde vrees ondermijnt. Het gegeven dat uw moeder angst zou hebben dat ze naar boven zouden komen is een loze en zwakke bewering om de vrees ten aanzien van M. en T. te staven. Ook uw schoonfamilie vergaat het goed (CGVS p.6, CGVS vrouw p.4). Daar u sinds 2007 getrouwd bent en uw vrouw ook verschillende bedreigingen ontving, is het toch niet zo onwaarschijnlijk dat uw vervolgers niet zouden terugdeinzen om andere wegen in te slaan door uw naasten te treffen, te meer daar jullie het land hebben verlaten.

Op basis van het geheel van bovenstaande observaties heeft u niet kunnen overtuigen in de door u geuite vrees. Het CGVS is dan ook van oordeel dat u de status van erkend vluchteling dient geweigerd te worden.

De documenten die u neerlegt ter staving van uw motieven in kader van uw verzoek om internationale bescherming, kunnen de appreciatie van het CGVS niet ombuigen. De originele paspoorten van het hele gezin, de geboorteakten, het huwelijkscertificaat, doopcertificaten en de kopie van uw ID kaart hebben betrekking op uw identiteit en afkomst die door het CGVS niet in twijfel wordt getrokken. Gezien bovenstaande argumentatie heeft u niet kunnen overtuigen in uw persoonlijke vrees die u koestert ten aanzien van M. en T.A.K.E.A. en hun familie. U geeft aan dat de problemen die u kende vóór de beschuldiging, geen aanleiding gaven om het land te verlaten. Op basis van deze verklaring en in het licht van bovenstaande argumentatie blijkt dan ook geen persoonlijk risico uit de documenten die u neerlegt aangaande de verdwijning van uw vader en de vechtpartij in december 2015. De documenten die u neerlegt over de beschuldiging die tegen u werd ingediend en het arrestatiebevel dat tegen u werd uitgevaardigd worden door het CGVS, in het licht van bovenstaande argumenten, niet geloofwaardig bevonden. Dergelijke stukken hebben enkel waarde ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, een gegeven dat in uw hoofde niet het geval blijkt te zijn. Uw verblijf in Griekenland en Duitsland wordt niet betwist, daar dit tevens ook objectief vastgesteld kan worden in uw paspoort. De reden van vervolging die u hieruit zou zijn ontstaan, is evenwel niet geloofwaardig gezien bovenstaande argumentatie. Hetzelfde geldt voor de documenten opgemaakt door de Evangelische kerk en de Council of Human Rights. Bovendien kunnen zij door eender wie en op vraag van u opgemaakt zijn. Ook de CD-rom die u voorlegt is geen bewijs dat u persoonlijk vervolgd wordt. Tot slot heeft u na het persoonlijk onderhoud nog een document doorgestuurd met betrekking tot uw veroordeling tot zeven jaar gevangenisstraf. Dit document kan eveneens de appreciatie van het CGVS niet ombuigen, gezien bovenstaande argumentatie.

Het CGVS erkent dat koptische christenen in Egypte het voorwerp kunnen uitmaken van discriminatoire maatregelen, maar benadrukt ook dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat in de zomer van 2013, na de afzetting van president Morsi s, een golf van geweld plaatsvond tegen kerken, christenen en hun bezittingen. Eind 2013 keerde de rust langzaam terug. In mei 2014 werd generaal Abdel-Fattah al-Sisi tot president verkozen en hij toonde zich vastbesloten de autoriteit van de overheid te herstellen. President al-Sisi bezwoer de daders van sektarisch geweld voor de rechter te brengen en beloofde de kerken die waren beschadigd weer op te bouwen. Hij bezocht verschillende keren koptische kerstvieringen en sprak zich herhaaldelijk uit voor religieuze tolerantie en tegen sektarisch geweld. Onder het bewind van president al-Sisi is de overheid meer bereid en levert het meer inspanningen om christenen te beschermen. De politie heeft haar aanwezigheid en autoriteit hersteld en de autoriteiten treden op in geval van sektarische confrontaties. De autoriteiten hanteren vaak traditionele verzoeningsmechanismes om sektarische conflicten en spanningen op te lossen. Deze aanpak wordt bekritiseerd omdat de moslimgemeenschap vaak wordt voorgetrokken en juridische vervolging alzo uitblijft, hetgeen een klimaat van straffeloosheid in de hand werkt. Anno 2016-2017 neemt het geweld tegen de koptische gemeenschap opnieuw toe. Er wordt melding gemaakt van grote aanslagen op koptische kerken (in december 2016 en april 2017) en koptische pelgrims (mei 2017). Verder vonden er verscheidene moorden plaats in en rond al Arisch, werden woningen in brand gestoken en is er sprake van afpersingen en verdwijningen van koptische burgers.

Hoewel uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de situatie voor de koptische christenen actueel zorgwekkend is,, kan evenwel niet gesteld worden dat het loutere feit kopt te zijn in Egypte op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Deze vrees voor vervolging en dit reëel risico op ernstige schade dienen in concreto te worden aangetoond en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het

betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte (zie COI Focus – Egypte Veiligheidssituatie van 23 april 2018) blijkt dat president Sisi sinds zijn aantreden in mei 2014 met harde hand regeert. Sinds het gedwongen vertrek van president Morsi in juli 2013 zijn het aantal aanslagen en de strijd tegen terreur fel toegenomen, vooral in Rafah, Sheikh Zuwaïd en al Arish, de noordelijke districten van de “North Sina” provincie. Sinds midden 2016 is er ook meer geweld in de centrale delen van de Sinaï. Veel aanvallen worden gepleegd door de Wilayat Sinaï (voormalig: Ansar Beit al-Maqdis), een groep die zich in november 2014 aangesloten heeft bij de Islamitische Staat (IS), en op dit ogenblik de belangrijkste en meest actieve radicale islamitische organisatie in de Sinaï is. Andere gewapende groeperingen die de gewapende strijd prediken, zijn veel minder present op het terrein, maar sinds de zomer 2016 voeren twee nieuwe radicale groepen, Hasm en Lewaa al Thawra, gewapende aanvallen uit gericht op militaire en politionele doelwitten op het Egyptische vasteland.

De radicale islamitische opstandelingen in de Sinaï, van wie de WS-militanten het meest actief zijn, richten hun aanvallen in de eerste plaats tegen de Egyptische veiligheidsdiensten (manschappen en gebouwen) in de noordelijke en, sinds halfweg 2016, ook centrale Sinaï. De Wilayat Sinaï maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van bembommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politionele autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op checkpoints, militaire gebouwen en kazernes. Hoewel het overgrote deel van de aanvallen van Wilayat al Sina gericht is tegen militaire en veiligheidsdoelwitten, valt de groepering soms ook niet-militaire doelwitten aan, zoals bijvoorbeeld pijpleidingen. WS eist in november 2017 ook een aanslag op een soefistische moskee op, waarbij 305 burgerslachtoffers vallen. De WS zou ook verantwoordelijk zijn voor het neerhalen van het Russisch passagiersvliegtuig eind oktober 2015.

Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt en waar bij dergelijke confrontaties al honderden rebellen het leven hebben gelaten. In februari 2018 lanceert het Egyptische leger een grootscheepse veiligheidsoperatie in noord-Sinaï, de Nijldelta en de westelijke woestijn, genaamd de ‘Comprehensieve Operatie Sinaï 2018’, die tot doel heeft niet alleen WS in Sinaï, maar het terrorisme in geheel Egypte te elimineren. Bij de actie zijn reeds tientallen militanten omgekomen, honderden arrestaties verricht en vele schuilplaatsen en wapendepots ontmanteld. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de burgerbevolking te ontzien, zijn er ook burgerslachtoffers te betreuen.

De gewapende islamitische acties buiten de Sinaï zijn de afgelopen jaren relatief beperkt gebleven, en vinden vooral plaats in de buurt van Greater Cairo en Giza, maar ook heel af en toe in de provincies Alexandrië, Damietta, Gharbia, Minufiyah, Qalyoubiya, Fayoum en Minya. Deze acties nemen onder meer de vorm aan van brandstichtingen, aanvallen met bommen, schietpartijen, ontvoeringen, zelfmoordacties, ontvoeringen en onthoofdingen. Aanslagen gepleegd buiten de Sinaï worden meer en meer opgeëist in naam van de Islamitische Staat Egypte (IS Misr) die vooral in Cairo en Giza actief is, maar ook acties voert in andere provincies. De IS Misr richt zich in de eerste plaats tegen militairen en politiemensen, maar valt ook overheidsgebouwen, ambassades en toeristen aan. Sinds eind 2016 is de koptische bevolking een geprivilegieerd doelwit geworden van de terreurgroep.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Egypte actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog aangestipt dat het CGVS in hoofde van uw echtgenote eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Met een aangetekend schrijven van 14 december 2018 brengt verzoeker samen met een aanvullende nota een aantal persartikels in verband met de situatie van de koptische christenen in Egypte bij (rechtsplegingsdossier, stuk 5).

Met een aangetekend schrijven van 14 februari 2019 brengt verzoeker samen een aanvullende nota een aantal documenten bij waarmee hij de inspanningen van hem en zijn echtgenote om zich in België te integreren wenst aan te tonen (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij wordt bedreigd door twee extremistische moslims en hun familie, die wraak willen nemen omdat hij in Europa les gaf aan moslims over Christus; na een beschuldiging van negatieve uitspraken over de islam werd veroordeeld hij tot een gevangenisstraf van zeven jaar. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij na zijn vrijlating uit het politiekantoor nog gedurende ongeveer drie maanden in zijn gewoonlijke verblijfplaatsen (Abo Korkas en Hurghada) verbleef, terwijl zijn beweerd belagers in Abo Korkas vlakbij wonen; (ii) zijn verklaringen over de sociale omgang in Abo Korkas, waar iedereen het doen en laten van iedereen kent, niet te rijmen zijn met zijn bewering dat zijn verblijfplaats in Hurghada pas eind 2017 zou zijn ontdekt, temeer daar hij enkel M. in een auto in Hurghada heeft gezien en zijn bewering dat zijn verblijfplaats in Hurghada toen werd ontdekt door zijn belager slechts een loutere hypothese betreft; (iii) zijn echtgenote verklaarde dat zij nog tot de laatste zondag voor hun vertrek naar de kerk gingen en deelnamen aan het dagelijks leven; (iv) de bedreigingen vanwege de extremistische moslims, M. en T., onaannemelijk voorkomen in het licht van verzoekers bewering dat zij behoren tot een grote en sterke familie die niet bang is van de overheid en de politie en dit in een kleine plaats als Abo Korkas waar iedereen elkaar kent; (v) zijn kennis over de twee personen die hem zouden hebben beschuldigd onaannemelijk beperkt is; (vi) de door hem geschetste openheid in verband met zijn activiteiten als christelijke leraar niet te rijmen is met de door hem geschetste context in Abo Korkas; (vii) zijn legale uitreis uit Egypte niet te rijmen is met het arrestatiebevel dat ten aanzien van hem zou zijn uitgevaardigd, temeer daar hij twee weken na deze uitreis tot een gevangenisstraf van zeven jaar zou zijn veroordeeld; (viii) zijn moeder tot op heden nog steeds boven de winkel woont die door M. en T. zou zijn ingenomen, zonder dat zij er problemen zou kennen; (ix) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen; en (x) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) weliswaar blijkt dat de situatie voor koptische christenen in Egypte zorgwekkend is, doch dat het loutere feit koptisch christen te zijn in Egypte op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te nemen en dat deze nood aldus *in concreto* aannemelijk dient te worden gemaakt, waar verzoeker echter niet in slaagt gelet op de voorgaande vaststellingen.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vooreerst terecht dat verzoeker na zijn vrijlating uit het politiekantoor nog gedurende ongeveer drie maanden in zijn gewoonlijke verblijfplaatsen (Abo Korkas en Hurghada) verbleef, terwijl zijn beweerde belagers in Abo Korkas vlakbij wonen:

"Vooreerst wordt uw beweerde vrees ondermijnd door uw gedrag na uw vrijlating uit het politiekantoor op 2 november 2017. Het CGVS stelt vast dat er tussen uw vrijlating op 2 november 2017 en uw definitief vertrek op 27 januari 2018 een periode van om en bij drie maanden zit. U geeft aan dat u in deze periode zowel in Abo Korkas verbleef als in Hurghada, uw gewoonlijke verblijfplaatsen (CGVS p.3, 8-11, CGVS vrouw p.3). Met betrekking tot uw verblijfplaats Abo Korkas, dient het volgende opgemerkt te worden. U geeft aan dat u tijdens de periode na uw vrijlating aanwezig was bij uw moeder, die boven de winkel van uw vader verbleef die op 18 december 2015 onrechtmatig ingenomen werd door M. en T. (CGVS p.8, 10, CGVS vrouw p.6). Het CGVS vindt het rondt ongelooftwaardig in kader van de door u beweerde vrees dat u zich nog op zo'n nabije afstand begeeft van uw vervolgers. Zo zegt u immers dat T. de hele tijd in de winkel verbleef (CGVS p.10). U geeft bovendien aan dat M. en T. in dezelfde straat wonen als waarin u woonde (CGVS p. 9). Indien er een dermate ernstige vrees zou bestaan ten aanzien van deze personen wordt er van u verwacht zich dan ook fysiek te distantiëren om problemen te vermijden en niet vrijwillig hun nabijheid op te zoeken, te meer daar deze personen geen onbekenden voor u waren, u reeds in het verleden met hen te maken kreeg en u hen er zelfs van verdacht uw vader te hebben vermoord (CGVS p.4). Bovendien stelt het CGVS vast dat er sinds uw vrijlating geen rechtstreekse bedreigingen meer hebben plaatsgevonden (CGVS p.10). U geeft enkel melding dat u zich in gevaar voelde (CGVS p.10). U gevraagd dit te verduidelijken, zegt u dat u hun stemmen in de winkel hoorde, dat dit de aanleiding was dat jullie naar Hurghada gingen (CGVS p.10). Het hoeft natuurlijk geen betoog dat deze door u beweerde gang van zaken ieder spoor van geloofwaardigheid ontbeert temeer u, en zoals reeds werd aangestipt, uw belagers tot moord in staat acht en er dan toch van kan worden uitgegaan dat u alles in het werk zou stellen hen te ontwijken en een meer veilige haven zou opzoeken."

Dienaangaande stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

"Antwoord : Om een inreisvisum te bekomen dient U eerst contact te leggen met de ambassade; Er zijn lange wachttijden voor een afspraak om U aan te bieden op de ambassade. Ondertussen diende [verzoeker] alle nodige documenten bijeen te vergaren en dan moest hij nog een maand op de goedkeuring voor zijn aanvraag wachten."

Verder stelt verzoeker tevens als volgt in zijn verzoekschrift:

"Antwoord : De commissaris vat de verklaringen van [verzoeker] verkeerd samen. [Verzoeker] verklaarde dat vóór zijn hechtenis hij met deze broers verschillende keren problemen had wegens godsdienstverschillen. Maar tot voor de hechtenis van [verzoeker] (nov.2017) waren enkel beledigingen, vervloeking, afdreigingen geuit tegen hem en zijn vrouw. Daarmee leven was moeilijk, maar nog net dragelijk. Voor november 2017 waren er geen doodsb bedreigingen. Het is pas na zijn thuiskomst uit het politiekantoor dat de doodsb bedreigingen tov.hem, zijn vrouw en 2 kinderen werden geuit door de gebroeders M. en T.. Hij verliet dan onmiddellijk zijn woning en vertrok naar de op 600 km.verder gelegen grote stad Hurghada (ong.200.000 inw.)"

Dat verzoeker tijd nodig zou hebben gehad om zijn visum te regelen, doet geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker na zijn vrijlating uit het politiekantoor blijkbaar nog gedurende ongeveer drie maanden probleemloos in zijn gewoonlijke verblijfplaatsen kon verblijven, hoewel zijn voorgehouden belagers vlakbij waren. Dat verzoeker er blijkbaar geen graten in zag om na zijn vrijlating gewoon terug te keren naar de plaats waar zijn belagers verblijven, die bovendien de winkel van zijn vader zouden hebben ingenomen waarboven verzoeker woonde en die zelf in dezelfde straat als verzoeker woonden, zonder dat hij hierdoor enig probleem zou hebben gekend, doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden bedreigingen.

Waar verzoeker verder beweert dat hij pas na zijn vrijlating uit het politiekantoor met de dood werd bedreigd, waar dit voorheen niet het geval zou zijn geweest, kan worden vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij vier dagen voorafgaand aan zijn beweerde opsluiting in het politiekantoor reeds wist dat zijn vader problemen had met leden van een extremistische moslimfamilie, dat hij toen reeds vermoedde dat de verdwijning van zijn vader sinds mei 2008 het werk is van deze familie, dat Abo Korkas een kleine

sociale gemeenschap is waarbinnen men alles over elkaar weet en waarin al langer sprake was van haat tegenover christenen, dat M. en T. op onterechte wijze de winkel van zijn vader hadden ingenomen en dat hij werd beschuldigd van negatieve uitlatingen over de islam (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, 8). Verder maakte verzoeker geen melding van bijkomende problemen na zijn vrijlating uit het politiekantoor (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Dat verzoeker in zijn verzoekschrift dan ook plots voorhoudt dat er na zijn vrijlating uit het politiekantoor doodsb bedreigingen aan zijn adres werden geuit, is dan ook tegenstrijdig met zijn eerdere verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Hierdoor wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

2.3.2.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen over de sociale omgang in Abo Korkas, waar iedereen het doen en laten van iedereen kent, niet te rijmen zijn met zijn bewering dat zijn verblijfplaats in Hurghada pas eind 2017 zou zijn ontdekt, temeer daar hij enkel M. in een auto in Hurghada heeft gezien en zijn bewering dat zijn verblijfplaats in Hurghada toen werd ontdekt door zijn belager slechts een loutere hypothese betreft:

“Aangaande uw beweringen dat M. uw verblijfplaats in Hurghada pas einde 2017 had ontdekt (CGVS p.8, 10), hecht het CGVS evenmin geloof. U geeft aan dat u M. in een auto zag zitten en dat dit er tevens voor zorgde dat u zich niet meer veilig voelde in Hurghada (CGVS p.8, 10). Het hoeft niet te verwonderen dat uw bewering dat u M. in zijn auto zag zitten, zeer zwak is om ervan uit te gaan dat u effectief door hem in gevaar werd gebracht. Het gaat hier immers over een loutere hypothese. In dit kader dient ook het volgende opgemerkt te worden. U geeft aan “Abo Korkas in een kleine plaats, als iemand naar een plaats ging om te reizen, dan weet iedereen dat, alle burens en de mensen.” (CGVS p.8,9). Daar u aangeeft dat u zich reeds sinds 2008 verplaatste tussen beide plaatsen in woelige periodes en dat u in Hurghada een flat had (CGVS p. 3, 10), wordt er door het CGVS van uitgegaan, in het licht van uw voorgaande bewering dat in Abo Korkas het doen en laten van iedereen gekend is, dat het niet onlogisch zou zijn dat uw verblijfplaats in Hurghada bekend was onder de inwoners van Abo Korkas en dus ook bij M. en diens familie. Deze vaststelling doet uw bewering dat M. pas in november of december 2017 uw verblijfplaats ontdekte (CGVS p.8, 10) dan ook teniet. Het feit dat u zich na de beschuldiging die u volgens uw beweringen met de dood kon bekopen, tussen Abo Korkas en Hurghada verplaatste, is niet verenigbaar met de door u beweerde vrees.”

Dienaangaande stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

“Antwoord : [Verzoeker] houdt staande dat niemand in Abo Korkas zijn juist adres in Hurghade kende. Hij had tussen 2008 en 2017 wel op 4 verschillende adressen een vakantieverblijf gehad. Het laatste adres was recent. Wat de doorslag gaf om het land te verlaten was het feit dat [verzoeker] zijn M.A.K.A.R. eind 2017 zag rondrijden in Hurghada.”

Hiermee komt verzoeker niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, hetgeen op zich niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer. Gelet op verzoekers verklaringen dat de sociale samenhang in Abo Korkas dermate nauw is dat iedereen van alles op de hoogte is, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat zijn belagers, M. en T. en diens familie, ook op de hoogte zijn van verzoekers verblijfplaats in Hurghada. Dit klemmt des te meer daar verzoeker slechts vermoedde dat M. zijn verblijfplaats in Hurghada ontdekte nadat hij M. daar in een auto zou hebben zien voorbijrijden.

2.3.2.5. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers echtgenote verklaarde dat zij nog tot de laatste zondag voor hun vertrek naar de kerk gingen en deelnamen aan het dagelijks leven:

“Bovendien zegt u dat uw laatste werkdag in december 2017 was in Abo Korkas (CGVS p.5). Uw vrouw zegt dat het mogelijk ook januari 2018 kon zijn (CGVS vrouw p.4). Uw vrouw geeft bovendien ook aan dat jullie tot en met de laatste zondag van jullie vertrek naar de kerk gingen (CGVS vrouw p.7). Hieruit blijkt dat jullie, na uw vrijlating op 2 november 2017, bleven deelnemen aan het dagelijkse leven, zowel in Abo Korkas als in Hurghada. Ook deze vaststelling is niet verenigbaar met de door u beweerde vrees. Indien u een dermate vrees heeft voor uw leven, kan er van uitgegaan worden dat u de nodige voorzichtigheid aan de dag legt en dat u zich zo min mogelijk op publieke plaatsen begeeft en zich discreet opstelt. Uw vrouw geeft weliswaar aan dat jullie in de vroege ochtend vertrokken en na jullie activiteiten zich direct begaven naar het huis van haar familie of dat van uw moeder (CGVS vrouw p.6), doch deze verklaring biedt geen afdoende verschooning voor jullie gedrag daar er vanuit kan worden gegaan dat, moesten M. en diens familie jullie effectief willen viseren, het voor hen geen al te groot probleem kon zijn jullie op te sporen en ‘te raken’.”

Dienaangaande stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

“Antwoord : [Verzoeker] verklaart zich nader. Nadat hij M. in Hurghada eind 2017 had opgemerkt, besloten hij en zijn vrouw hun vertrek uit Egypte voor te bereiden. Zij gingen nog om afscheid te nemen naar de woning van de (schoon)ouders in Abokorkas Elbalad, gelegen op 10 km. van het centrum Abo Korkas. Voor hen was dat veilig, geen van hun belagers wist daarvan af. [Verzoeker] contacteerde zijn advocaat. Deze was overtuigd dat [verzoeker] niet zou vrijgesproken worden voor godsdienst beledigingen. Hij zorgde voor die bijeenkomst in de kerk van Abokorkas Elbalad met de pastoor en de leiders van de kerk. Hij meende de hulp van de kerk te kunnen gebruiken om bij moeilijkheden voorbij de luchthavencontrole te geraken.”

De Raad stelt vast dat verzoeker, noch zijn echtgenote tijdens hun persoonlijk onderhoud melding maakten van een verblijf in “Abokorkas Elbalad” dat op 10 kilometer van het centrum van Abo Korkas zou liggen. De uiteenzetting in het verzoekschrift is dan ook slechts een *post factum*-bewering die duidelijk tot stand kwam na confrontatie met de bestreden beslissing. Bovendien stelt verzoeker zelf in zijn verzoekschrift dat hij daar veilig was en dat zijn belagers hier niets over afwisten. Hoe dan ook slaagt verzoeker er niet in de hiervoor geciteerde pertinente motivering uit de bestreden beslissing te weerleggen.

Voorts kan niet worden ingezien op welke wijze een kerk, die in Egypte duidelijk onder vuur ligt (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), hulp zou kunnen bieden bij moeilijkheden om voorbij de luchthavencontrole te geraken. Evenmin wordt dit door verzoeker toegelicht.

2.3.2.6. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de bedreigingen vanwege de extremistische moslims, M. en T., onaannemelijk voorkomen in het licht van verzoekers bewering dat zij behoren tot een grote en sterke familie die niet bang is van de overheid en de politie en dit in een kleine plaats als Abo Korkas waar iedereen elkaar kent; alsook dat verzoekers kennis over de twee personen die hem zouden hebben beschuldigd onaannemelijk beperkt is:

“Daarnaast geeft u aan dat M. en T. zeer strikte moslims zijn en dat ze christenen haatten (CGVS p.4). U geeft aan dat hun familie zeer groot en sterk is en dat ze niet bang zijn van de overheid en de politie (CGVS p.4). Het CGVS vindt het daarom weinig geloofwaardig dat ze via een omslachtige omweg, met name dat ze de beschuldiging lieten indienen door hun vrienden (CGVS p.8), u wensten te treffen en dit niet op een meer efficiënte en directe manier zouden hebben aangepakt. Als reden waarom M. en T. andere personen inschakelden om u te beschuldigen, zegt u “Als ze het zelf deden, dan kon de politie zien dat we reeds een probleem met hen hadden gehad in 2015. Ze gebruikten andere personen om te laten zien dat het een ‘normale’ beschuldiging was.” (CGVS p.9). Het CGVS stelt hier ernstige vraagtekens bij daar u net stelde dat hun familie zeer groot en sterk was en dat ze bovendien niet bang zijn van de politie. Bovendien werd u gevraagd alles te vertellen over de twee personen die u beschuldigden. U zegt dat u hen niet kent, dat u enkel weet dat ze van Abo Korkas zijn (CGVS p. 8, 10). Ook dit ondermijnt de door u beweerde vrees. Er kan van u verwacht worden meer te weten en te vertellen over zij die de effectieve beschuldiging tegen u hebben ingediend. Deze beschuldiging had immers tot gevolg dat u vier dagen werd opgesloten en dat u uit Egypte diende te vluchten. Bovendien heeft deze beschuldiging ertoe geleid dat er een gevangenisstraf van zeven jaar boven uw hoofd hangt, alsook dat uw leven in gevaar is. Het hoeft niet te verwonderen dat het feit dat u niets weet te vertellen over hen uw geloofwaardigheid te niet doet, temeer daar het CGVS van oordeel is dat, gezien uw verklaringen dat Abo Korkas een kleine plaats is waar iedereen van elkaar op de hoogte is, u zich zonder grote moeite geïnformeerd zou kunnen hebben.”

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dienaangaande als volgt:

“Antwoord : [Verzoeker] kan alleen maar bevestigen dat deze 2 personen in Abo Korkas wonen en hij ze enkel van ziens kent; hij heeft nooit contact met hen gehad.”

Hiermee komt verzoeker niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, hetgeen op zich evenwel niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer tegen de motieven in de bestreden beslissing aangaande deze verklaringen. Terecht stelt de commissaris-generaal dat redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij zich terdege tracht te informeren over de personen die hem zouden beschuldigen van negatieve uitslatingen over de islam, aangezien verzoeker heden meent hierom internationale bescherming te behoeven.

2.3.2.7. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de door verzoeker geschetste openheid in verband met zijn activiteiten als christelijke leraar niet te rijmen is met de door hem geschetste context in Abo Korkas:

“Bovendien geeft u aan dat Abo Korkas heel bekend is voor christenhaat door de moslims en zegt u “Als ze ze (christenen) allemaal konden doden, dan zouden ze dat doen, vooral in Abo Korkas, het is heel bekend daarvoor.” (CGVS p.9).

U geeft aan dat M. en T. weet hadden van uw bezigheden in Europa omdat dit hen waarschijnlijk via via ter ore kwam, omdat uw vrienden hier weet van hadden alsook de kerkgemeenschap. Bovendien postte u foto's van uw bezoeken aan Griekenland en Duitsland. Hoewel u aangeeft dat u geen foto's postte waarop moslims te zien waren, vindt het CGVS het merkwaardig dat u openlijk en publiekelijk uitkomt voor uw christelijke diensten. Indien u een geloofwaardige vrees zou hebben ten overstaan van M. en T. en hun radicale familie, dan zou er van u verwacht kunnen worden enige voorzichtigheid aan de dag te leggen inzake uw activiteiten. Te meer daar u spreekt over een radicale wijk, waar er zoveel haat uitgaat naar christenen en u aangeeft reeds sinds de verdwijning van uw vader in 2008 problemen te hebben gekend met M. en T., radicale moslims in uw wijk. Zo zegt u immers, "De waarheid was dat M. mijn vader sloeg omdat hij een christen is." (CGVS p.4) en geven zowel u als uw vrouw aan dat jullie problemen met hen kenden doordat ze lelijke woorden tegen jullie riepen zoals 'ongelovige', en dat ook uw vrouw beledigd werd (CGVS p.8,9, CGVS vrouw p.5,6). Gezien deze door u geschetste context kan uw openheid in dezer dan ook totaal niet overtuigen."

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Aldus blijft de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing onverminderd overeind.

2.3.2.8. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers legale uitreis uit Egypte niet te rijmen is met het arrestatiebevel dat ten aanzien van hem zou zijn uitgevaardigd, temeer daar hij twee weken na deze uitreis tot een gevangenisstraf van zeven jaar zou zijn veroordeeld:

"Eveneens vindt het CGVS het ongeloofwaardig dat u zonder problemen via de luchthaven Egypte kon verlaten op legale wijze (CGVS p.6, CGVS vrouw p.4). In het kader van uw beschuldiging werd er immers een arrestatiebevel tegen u uitgeschreven en werd u reeds enkele dagen opgesloten (CGVS p.7,8). U gevraagd om welke reden ze u lieten gaan, zegt u "Dat is de wet. Dat ze personen waartegen een beschuldiging is, vier dagen naar de gevangenis laten gaan en daarna naar huis. Als ze hem willen, dan zullen ze hem nog een keer arresteren. Dat is de wet." (CGVS p.9). Zoals u aangeeft hing het risico boven uw hoofd dat u nog een keer gearresteerd ging worden. Het feit dat u niet gearresteerd werd en ze u de mogelijkheid lieten uw eventuele straf te ontlopen ondermijnt in zeer sterke mate andermaal de door u beweerde vrees. Het CGVS vindt het allerm minst geloofwaardig dat u zonder problemen op legale wijze Egypte kon verlaten, hoewel er een arrestatiebevel in uw hoofde werd uitgeschreven en u bovendien op een precair moment Egypte verliet, nl. een ruime twee weken vooraleer uw veroordeling tot zeven jaar gevangenisstraf werd uitgesproken. In dit kader dient nog opgemerkt dat ook de laksheid van M. en diens familie in dezer weinig geloofwaardig is daar er toch van uit kan worden gegaan dat ook zij alles in het werk zouden stellen dat u niet zou ontkomen. Gezien u zelf aangeeft dat het terroristen zijn, ze rijk zijn, ze betrokken zijn in de wapen- en drugshandel en de autoriteiten niet vrezen, kan het voor hen toch geen al te grote inspanningen hebben vereist u te laten observeren, moesten ze u effectief hebben willen viseren (CGVS p.4, 6)."

Dienaangaande stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

"Antwoord : [Verzoeker] houdt staande dat de Egyptische wet bepaalt dat de naam van een persoon in de computer van de luchthavenpolitie staat in 2 gevallen. A) indien er een veroordeling is uitgesproken, b) indien de attorney general het bevel geeft tot opname van je naam in de computer. Voor [verzoeker] was dit in geen van beide gevallen. Hij vertrok naar het buitenland voordat hij veroordeeld werd op 15/2/2018. Daarbij zou zijn Kerk voor iemand zorgen die hem zou helpen ingeval er bij de passage in de luchthaven iets zou verkeerd lopen. Maar dit laatste bleek niet nodig."

De Raad stelt vast dat het wel degelijk niet aannemelijk is dat verzoeker, die beweert dat er tegen hem een arrestatiebevel zou zijn uitgevaardigd na een beschuldiging van negatieve uitslatingen over de islam, een dermate groot risico zou nemen door met zijn eigen paspoort met een visum voor België op legale wijze Egypte te verlaten via de luchthaven van Hurgada. Verzoekers bewering dat volgens de Egyptische regelgeving de naam van een persoon maar in twee gevallen in de computer van de luchthavenpolitie staat (indien de "attorney general" de opdracht geeft tot opname van de naam in de computer, dan wel nadat een veroordeling werd uitgesproken), wordt op geen enkele wijze gestaafd en betreft dan ook niet meer dan een blote bewering. Bovendien blijkt uit zijn verklaringen dat verzoeker op het moment van zijn vertrek uit Egypte niet met zekerheid kon weten of zijn naam al dan niet in de computer van de luchthavenpolitie was opgenomen (eventueel na een bevel hiertoe vanwege de "attorney general"). Dit blijkt ook uit de bewering dat op voorhand reeds mogelijke hulp van een lid van zijn kerk werd voorzien ingeval van problemen bij de passage in de luchthaven.

Zoals hoger reeds aangehaald kan niet worden ingezien op welke wijze een lid van een kerk, die in Egypte duidelijk onder vuur ligt (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), hulp zou kunnen bieden bij moeilijkheden aan de grenscontroles in de luchthaven. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient verzoekers legale uitreis uit Egypte wel degelijk te worden beschouwd als een element dat de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas ondermijnt.

2.3.2.9. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers moeder tot op heden nog steeds boven de winkel woont die door M. en T. zou zijn ingenomen, zonder dat zij er problemen zou kennen:

“Daarnaast vindt het CGVS uw beweerde vrees ook weinig geloofwaardig door het feit dat uw moeder tot op heden nog steeds op hetzelfde adres verblijft, met name boven de winkel die door M. en T. werd ingenomen (CGVS p.4, CGVS vrouw p.4). Wanneer u de vraag werd gesteld hoe het gaat met haar, zegt u zonder meer, “Het is OK. Ze is een oudere vrouw.” (CGVS p.6). Uw vrouw geeft aan “Niet slecht, al is ze heel de tijd bezorgd dat ze naar boven zouden gaan” (CGVS vrouw p.4). Het hoeft niet te verwonderen dat de vaststelling dat uw moeder nog steeds boven de winkel woont waar uw vervolgers regelmatig aanwezig zijn, wederom in sterke mate de door u beweerde vrees ondermijnt. Het gegeven dat uw moeder angst zou hebben dat ze naar boven zouden komen is een loze en zwakke bewering om de vrees ten aanzien van M. en T. te staven. Ook uw schoonfamilie vergaat het goed (CGVS p.6, CGVS vrouw p.4). Daar u sinds 2007 getrouwd bent en uw vrouw ook verschillende bedreigingen ontving, is het toch niet zo onwaarschijnlijk dat uw vervolgers niet zouden terugdeinzen om andere wegen in te slaan door uw naasten te treffen, te meer daar jullie het land hebben verlaten.”

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Aldus blijft de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing onverminderd overeind.

2.3.2.10. Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De documenten die u neerlegt ter staving van uw motieven in kader van uw verzoek om internationale bescherming, kunnen de appreciatie van het CGVS niet ombuigen. De originele paspoorten van het hele gezin, de geboorteakten, het huwelijkscertificaat, doopcertificaten en de kopie van uw ID kaart hebben betrekking op uw identiteit en afkomst die door het CGVS niet in twijfel wordt getrokken. Gezien bovenstaande argumentatie heeft u niet kunnen overtuigen in uw persoonlijke vrees die u koestert ten aanzien van M. en T.A.K.E.A. en hun familie. U geeft aan dat de problemen die u kende vóór de beschuldiging, geen aanleiding gaven om het land te verlaten. Op basis van deze verklaring en in het licht van bovenstaande argumentatie blijkt dan ook geen persoonlijk risico uit de documenten die u neerlegt aangaande de verdwijning van uw vader en de vechtpartij in december 2015. De documenten die u neerlegt over de beschuldiging die tegen u werd ingediend en het arrestatiebevel dat tegen u werd uitgevaardigd worden door het CGVS, in het licht van bovenstaande argumenten, niet geloofwaardig bevonden. Dergelijke stukken hebben enkel waarde ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, een gegeven dat in uw hoofde niet het geval blijkt te zijn. Uw verblijf in Griekenland en Duitsland wordt niet betwist, daar dit tevens ook objectief vastgesteld kan worden in uw paspoort. De reden van vervolging die u hieruit zou zijn ontstaan, is evenwel niet geloofwaardig gezien bovenstaande argumentatie. Hetzelfde geldt voor de documenten opgemaakt door de Evangelische kerk en de Council of Human Rights. Bovendien kunnen zij door eender wie en op vraag van u opgemaakt zijn. Ook de CD-rom die u voorlegt is geen bewijs dat u persoonlijk vervolgd wordt. Tot slot heeft u na het persoonlijk onderhoud nog een document doorgestuurd met betrekking tot uw veroordeling tot zeven jaar gevangenisstraf. Dit document kan eveneens de appreciatie van het CGVS niet ombuigen, gezien bovenstaande argumentatie.”

Dienaangaande stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

“[Verzoeker] bezorgde op 3 mei 2018 aan de Commissaris-generaal een origineel vonnis van de rechtbank te El Menia dd/15/2/2018. In dat vonnis werd verzoeker tot 7 jaar gevangenis en tot een boete van 100.000 Egyptische pounds veroordeeld. De Commissaris-generaal veegt dit document van tafel omdat het geen geloofwaardig en coherent relaas ondersteunt. Hij geeft geen beoordeling aangaande de authenticiteit van dit document. [Verzoeker] roept in dat buitenlandse documenten die naar de vorm zijn uitgegeven volgens de voorschriften van het land van herkomst, bewijskracht hebben.”

De Raad stelt vast dat het vonnis een fotokopie (“is written a spitting image”) is waarop een aantal stempels werden aangebracht. Nog daargelaten dat de drie handtekeningen onderaan de laatste bladzijde onleesbaar zijn en de identiteit van de ondertekenaars verder anoniem blijft blijkt bovendien dat de handtekening uiterst rechts, oorspronkelijk in rode balpen, overschreven werd met een blauwe balpen.

Deze onregelmatigheid samen met de vaststelling dat verzoeker niet het originele vonnis kan bijbrengen relativeert op ernstige wijze de bewijswaarde van het stuk. Dat dit vonnis naar de vorm zou zijn uitgegeven "volgens de voorschriften van het land van herkomst", wordt door verzoeker op geen enkele wijze gestaafd. Gelet op wat voorafgaat is dit vonnis op zich dan ook onvoldoende om de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas alsnog te herstellen. Ten overvloede hebben documenten in het vluchtelingencontentieux enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten; op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig vluchtrelaas te herstellen. Uit het voorgaande is reeds gebleken dat *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden gebeurtenissen.

2.3.2.11. Tot slot motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt met betrekking tot de situatie van de koptische christenen in Egypte:

"Het CGVS erkent dat koptische christenen in Egypte het voorwerp kunnen uitmaken van discriminatoire maatregelen, maar benadrukt ook dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat in de zomer van 2013, na de afzetting van president Morsi s, een golf van geweld plaatsvond tegen kerken, christenen en hun bezittingen. Eind 2013 keerde de rust langzaam terug. In mei 2014 werd generaal Abdel-Fattah al-Sisi tot president verkozen en hij toonde zich vastbesloten de autoriteit van de overheid te herstellen. President al-Sisi bezwoer de daders van sektarisch geweld voor de rechter te brengen en beloofde de kerken die waren beschadigd weer op te bouwen. Hij bezocht verschillende keren koptische kerstvieringen en sprak zich herhaaldelijk uit voor religieuze tolerantie en tegen sektarisch geweld. Onder het bewind van president al-Sisi is de overheid meer bereid en levert het meer inspanningen om christenen te beschermen. De politie heeft haar aanwezigheid en autoriteit hersteld en de autoriteiten treden op in geval van sektarische confrontaties. De autoriteiten hanteren vaak traditionele verzoeningsmechanismes om sektarische conflicten en spanningen op te lossen. Deze aanpak wordt bekritiseerd omdat de moslimgemeenschap vaak wordt voorgetrokken en juridische vervolging alzo uitblijft, hetgeen een klimaat van straffeloosheid in de hand werkt. Anno 2016-2017 neemt het geweld tegen de koptische gemeenschap opnieuw toe. Er wordt melding gemaakt van grote aanslagen op koptische kerken (in december 2016 en april 2017) en koptische pelgrims (mei 2017). Verder vonden er verscheidene moorden plaats in en rond al Arisch, werden woningen in brand gestoken en is er sprake van afpersingen en verdwijningen van koptische burgers.

Hoewel uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de situatie voor de koptische christenen actueel zorgwekkend is,, kan evenwel niet gesteld worden dat het loutere feit kopt te zijn in Egypte op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Deze vrees voor vervolging en dit reëel risico op ernstige schade dienen in concreto te worden aangetoond en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke."

De stukken die verzoeker toevoegt aan zijn eerste aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 5) liggen in dezelfde lijn als de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Uit deze stukken blijkt evenmin dat het loutere feit koptisch christen te zijn in Egypte op zich volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te nemen.

2.3.2.12. Wat betreft de documenten toegevoegd aan verzoekers tweede aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 10), dient vastgesteld dat deze enkel de inspanningen van verzoeker en zijn echtgenote aantonen om zich in de Belgische samenleving te integreren en zijn verder van geen belang bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming.

2.3.2.13. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.14. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.15. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd als volgt:

“Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte (zie COI Focus – Egypte Veiligheidssituatie van 23 april 2018) blijkt dat president Sisi sinds zijn aantreden in mei 2014 met harde hand regeert. Sinds het gedwongen vertrek van president Morsi in juli 2013 zijn het aantal aanslagen en de strijd tegen terreur fel toegenomen, vooral in Rafah, Sheikh Zuwaïd en al Arish, de noordelijke districten van de “North Sina” provincie. Sinds midden 2016 is er ook meer geweld in de centrale delen van de Sinaï. Veel aanvallen worden gepleegd door de Wilayat Sinaï (voormalig: Ansar Beit al-Maqdis), een groep die zich in november 2014 aangesloten heeft bij de Islamitische Staat (IS), en op dit ogenblik de belangrijkste en meest actieve radicale islamitische organisatie in de Sinaï is. Andere gewapende groeperingen die de gewapende strijd prediken, zijn veel minder present op het terrein, maar sinds de zomer 2016 voeren twee nieuwe radicale groepen, Hasm en Lewaa al Thawra, gewapende aanvallen uit gericht op militaire en politionele doelwitten op het Egyptische vasteland.

De radicale islamitische opstandelingen in de Sinaï, van wie de WS-militanten het meest actief zijn, richten hun aanvallen in de eerste plaats tegen de Egyptische veiligheidsdiensten (manschappen en gebouwen) in de noordelijke en, sinds halfweg 2016, ook centrale Sinaï. De Wilayat Sinaï maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van bembommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politionele autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op checkpoints, militaire gebouwen en kazernes. Hoewel het overgrote deel van de aanvallen van Wilayat al Sina gericht is tegen militaire en veiligheidsdoelwitten, valt de groepering soms ook niet-militaire doelwitten aan, zoals bijvoorbeeld pijpleidingen. WS eist in november 2017 ook een aanslag op een soefistische moskee op, waarbij 305 burgerslachtoffers vallen. De WS zou ook verantwoordelijk zijn voor het neerhalen van het Russisch passagiersvliegtuig eind oktober 2015.

Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt en waar bij dergelijke confrontaties al honderden rebellen het leven hebben gelaten. In februari 2018 lanceert het Egyptische leger een grootscheepse veiligheidsoperatie in noord-Sinaï, de Nijldelta en de westelijke woestijn, genaamd de ‘Comprehensieve Operatie Sinaï 2018’, die tot doel heeft niet alleen WS in Sinaï, maar het terrorisme in geheel Egypte te elimineren. Bij de actie zijn reeds tientallen militanten omgekomen, honderden arrestaties verricht en vele schuilplaatsen en wapendepots ontmanteld. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de burgerbevolking te ontzien, zijn er ook burgerslachtoffers te betreuren.

De gewapende islamitische acties buiten de Sinaï zijn de afgelopen jaren relatief beperkt gebleven, en vinden vooral plaats in de buurt van Greater Cairo en Giza, maar ook heel af en toe in de provincies Alexandrië, Damietta, Gharbia, Minufiyah, Qalyoubiya, Fayoum en Minya. Deze acties nemen onder meer de vorm aan van brandstichtingen, aanvallen met bommen, schietpartijen, ontvoeringen, zelfmoordacties, ontvoeringen en onthoofdingen. Aanslagen gepleegd buiten de Sinaï worden meer en meer opgeëist in naam van de Islamitische Staat Egypte (IS Misr) die vooral in Cairo en Giza actief is, maar ook acties voert in andere provincies.

De IS Misr richt zich in de eerste plaats tegen militairen en politiemensen, maar valt ook overheidsgebouwen, ambassades en toeristen aan. Sinds eind 2016 is de koptische bevolking een geprivilegieerd doelwit geworden van de terreurgroep.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Egypte actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet."

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Aldus wordt de hiervoor geciteerde veiligheidsanalyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER